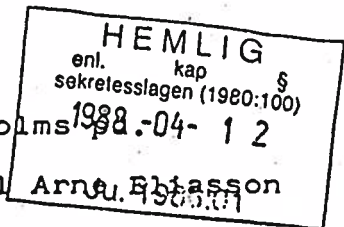

Intervjuad: Roland Åkesson, polisinspektör, Stockholm
Tidpunkt: 1986-08-07 kl. 08.30 - 09.15
Närvarande: Gunnel Lindberg, Tore Samuelsson, Kjell Arne Eliasson
Anteckningar: Gunnel Lindberg

Tidp.	Händelse/åtgärd	Anm.
23.23 - skap 1 § slutsklag	<p>Åkesson tjänstgjorde i LC som ett led i introduktionen för kommissarietjänstgöring. Det var troligen andra dagen han var i LC. Å arbetade tillsammans med vakthavande kommissarien, Koci (K).</p> <p>K fick via snabbtelefon besked om att någon var skjuten och att <u>gärningsmannen</u> avvikit från platsen - inga närmare uppgifter lämnades då. K försökte få fram detaljer om vad som hänt. K och Å lyssnade på radiotrafiken mellan brottsplatsen och LC.</p> <p>Det blev ett inferno av telefonpåringningar. Det lamslog nästan LC. K bad Å ta hand om K:s telefoner - Å var helt upptagen med detta.</p> <p>Så snart man fått klarhet i vem som var offret - Å tror att det var ca 20 minuter efter larmet - inriktade K sig på att få tag på polisledningen och att kontakta regeringen.</p> <p>K bad Å se till att Ingvar Carlsson och någon som hette Lindqvist eller Lindström kontaktades. Man hade fått besked från Sabbatsberg att Lisbet Palme ville att de nämnda personerna skulle få besked. Å kände inte till att det fanns en särskild telefonlista för svårare händelser, fick via vanliga telefonkatalogen ett nummer till UD:s jour, tyckte det verkade bra. Ringde numret, fick inget svar. Någon tog fram telefonlistan över personer i regeringskretsen som skall underrättas vid svårare händelser. Å kontrollerade numret till UD:s jour, fann att det var riktigt och ringde på nytt. Fick kontakt med en kvinna. Presenterade sig och förklarade vad som hänt. Talade om att Lisbet Palme ville att man skulle kontakta bl.a. Ingvar Carlsson. Bad att UD skulle ombesörja det. Efter lång tid - kanske en timme - fick Å en påringning från den kvinna han talat med, fick då besked om att regeringen underrättats.</p> <p>K avdelade två radiooperatörer att enbart syssla med mordet på OP. Dessa flyttades upp till ledningsrummet. Det visade sig att man inte fick ut-</p>	

rustningen att fungera vid inkopplingen, radiooperatörerna fick i stället placeras i telexrummet tills vidare. Det tog lång tid, någon timme, innan man hade ordnat med inkopplingen till ledningsrummet - man fick bl.a. kalla in den kommissarie som svarar för det tekniska i LC, Sigursson.

När polisledningen (Welander-Sandström) kom till LC lugnade det ner sig för K - ledningsrummet bemannades då och radioverksamheten leddes därifrån. Å följde huvudsakligen K:s arbete under resten av natten men var inne i ledningsrummet till och från.

K gav även Å i uppgift att försöka tag på utrikesministern som befann sig i Idre. Å försökte nå Sten Andersson via olika telefonnummer och personsökare men misslyckades. Kontaktade Malungs polisdistrikt och begärde hjälp, de skulle sända ut en man som bodde på orten. Å fick så småningom klart för sig att Andersson kände till vad som skett.

K uppdrog också åt Å att kontakta Hans Holmér. Å ringde en mängd samtal och engagerade alla polisdistrikt på vägen till Mora, dit man visste att Holmér skulle anlända. Å misslyckades att få tag i Holmér.

Anmärkningar

○ K var mycket hårt belastad i inledningsskedet - hans arbetssituation var omänsklig. En mycket stor mängd information och frågor gick till honom, telefonerna ringde ständigt, han fick inte en minuts lugn för att tänka över situationen. Dessutom skulle K själv ta en rad kontakter. Å anser att K gjorde en god insats med tanke på arbetssituationen.

○ Å anser att det är märkligt att man inte hade teknisk utrustning inkopplad i ledningsrummet så att man slapp lägga ner tid och arbete på att flytta utrustning och koppla in den i det hektiska läge som rådde.

○ Å var förvånad över att man inte genast efter hans samtal kontrollringde från UD:s jour.

Det var besvärligt att anordna ett eftersök eftersom man inte visste vad man skulle leta efter. T kunde ha beslutat om att spärra av delar av innerstan, gjorde sig det eftersom han ville ha ett bättre signalement. Beslut om avspärrning skall fattas i LC. T väntade varje minut på att få bättre signalementsuppgifter. Det skedde inget eftersök enligt den vanliga metoden med att man lägger en ring runt området. Man använde inte det s.k. rutsystemet för systematisk eftersökning. Patrullerna på platsen tog många egna initiativ, de talade om att de skulle genomsöka ett visst ställe eller vad de hade genomsökt. De friskade också LC om vissa områden eller platser hade genomsökts. Vilka platser man har genomsökt borde framgå av protokollet - T anser att det är alltför knapphändigt, det går inte att läsa ut ordentligt av protokollet. Vissa av patrullerna har gjort genomlysningen av restauranger tog patrullerna själv initiativ till.

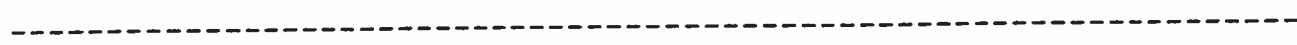
? När de flyttade upp till ledningsrummet fungerade inte tekniken till ett början med, T och Brolund fick sitta sig i rummet bredvid. Kommissarie Sigurdsson kallades in, han fick i gång tekniken. T och Brolund flyttade så in i ledningsrummet. De var då ensamma där. Polisledningen hade inte kommit.

? T minns att man vid något tillfälle ringde från Sabbatsberg och begärde fler patruller dit för bevakning, T sände patruller.

? T ville återgå till sin vanliga arbetsplats bland radiooperatörerna, tyckte inte att han fick tillräckligt grepp om verksamheten när han bara sysslade med mordet på OP. T talade med Koci. Byttes av av Ejarne Söderquist. Gav inte Söderquist några särskilda direktiv, hänvisade till protokollet.

? Ställföreträdande chefen i LC, Verner Berggren, kom till LC. T informerade honom.

- 07.00 Resten av natten arbetade T som vanlig radiooperatör.

Annmärkingar

- o T har tjänstgjort ca två år i LC. T har fungerat som arbetsledare från den 1 februari 1966.
- o T har mycket svårt att minnas detaljer från nornnatten - har också svårt för att ange tidsuppgifter.
- o Den som får ett larm om en allvarlig händelse, t.ex. skottlossning, skall genast meddela arbetsledaren. Så skedde ej i det här fallet.
- o Ibland blir inte allanrop ut - enda sättet att få veta det är att be någon patrull bekräfta om de hört anropet. T tänkte inte på att be om bekräftelse i det här fallet. Det måste bero på något tekniskt om allanropet inte har gått ut.
- o T brukar ej använda protokollet för allvarliga händelser som en åtgärds katalog - en erfaren radiooperatör skall kunna ha alla åtgärder i minnet. T räknade med att han var tillräckligt utövad som skulle viktas.
- o Det ankommer på protokollföraren att se till att berörda enheter informeras, t.ex. krimjouren och vaktbolag. De delar av protokollet som rör olika underrättelser har T därför inte svarat för. T vet ej om det har fungerat på rätt sätt.
- o Om en insatschef har utsetts skall han svara för eftersöket.
- o T ansåg att man kunde byta operatör när Söderquist löste av honom. Man behöll kontinuiteten genom att Brolund satt kvar vid protokollet.
- o T anser att arbetet inte flöt så bra som det kunde ha gjorts.
- o Det hindrade arbetet att man inte kunde få vittnesuppgifter snabbare. T minns bl.a. att han kontaktade krimjouren för att höra om man inte fått fram några nya uppgifter, fick besked att förhören pågick, fick inte veta något mer senare heller.